

[Anders Poulsen]

de regler. Der er for meget i forslagene, som bærer præg af skrivebordsadministration, og som har svært ved at virke i praksis. Der er først og fremmest behov for, at vort skattesystem gøres mindre kompliceret, bliver forenklet. I den forbindelse vil jeg pege på, at indsnævringen af skatteprocenternes spændvidde er en rigtig ting. Når proportionalbeskatning gennemføres på langt den største del af området, så er stort set hele det besværlige kapitalafkastbegreb i virkeligheden alene udformet til ære for tillægsskatten. Det står slet ikke i rimeligt forhold til hinanden. Nej, en virkelig skattereform må starte med en erkendelse af, at skattetrykket er blevet gjort for højt af socialdemokratiske regeringer. Det marginale tryk på indkomsterne forplanter sig lynhurtigt ud på alle områder til skade for produktion og beskæftigelse. Der er dele af skatteministerens redegørelse, som kan bruges til at forenkle, forbedre systemet, men disse dele er for få.

Til allersidst vil jeg gerne sige, at der nok er mange i dette samfund, der nærer den frygt, at når en socialdemokratisk skatteminister kommer med en skattereform, så bliver enden på det, at der kommer flere penge i statens kasse, at skattetrykket stiger. Jeg må nok sige, at vi i venstre er ganske overbeviste om, at netop statskassen, der er socialdemokratisk administreret, ikke er det allerbedste sted at anbringe pengene.

Rahbæk Møller (SF):

For socialistisk folkeparti har det i mange år været et vigtigt mål at opnå en reform af indkomstkattesystemet. Det er derfor med tilfredshed, vi konstaterer, at dette mål med ministerens redegørelse er rykket nærmere. Hovedformålet med en skattereform må være at genoprette progressionen i skattesystemet, så skatten kan lattes for små og mellemstore indkomster. Engang var vores skattesystem progressivt, og formelt er det det stadig væk, men hvis man undersøger, hvad de forskellige befolkningsgrupper faktisk betaler i skat, viser det sig, at alle grupper fra 50.000 kr. og opefter stort set betaler samme procent. Den formelle progression opvejes af, at folk med større indkomster har langt flere fradrag end folk med mindre indkomster.

Derfor må et hovedpunkt i en skattereform være en fradragsreform, og her er det

naturligvis navnlig det største fradrag, rentefradraget, der spiller en rolle. Der trækkes nu over 62 mia kr. fra i rente på selvangivelserne, mens der kun opføres 22 mia kr. som renteindtægt. De resterende 40 mia kr. går fortrinsvis til skattefrie institutioner. Dette hul i skattesystemet er en af hovedårsagerne til, at statens underskud vokser, samtidig med at skattebyrden for jævne indkomster er urimelig høj.

Socialistisk folkeparti havde helst set, at fradraget for renter af privat gæld blev aftrappet over en årrække, samtidig med at der blev indført beskatning af renteindtægterne i de hidtil skattefrie institutioner. Vi har aldrig været tilhængere af filosofien om, at renter bør behandles symmetrisk i skattemæssig henseende. Men vi erkender, at der ikke kan skaffes flertal for en sådan løsning, og kan på denne baggrund tilslutte os regeringens planer om en ensartet skatteprocent for både renteindtægter og renteudgifter hos alle grupper og institutioner. Derved lukkes det førnævnte hul i skattesystemet, og det er et væsentligt fremskridt i forhold til den nuværende tilstand. Vi kan ligeledes tilslutte os, at renter og andre former for kapitalafkast lige-stilles. Dermed kan vi tilslutte os hovedgrundskitsen i regeringens forslag.

Til gengæld er vi ikke tilfredse med det fordelingspolitiske sigte i redegørelsen. I afsnit 6 siges det, at personer, hvis indkomst ikke er så høj, at de skal betale tillægsskat, ikke vil få deres økonomiske stilling nævneværdigt ændret af reformen. Derimod vil der være en tendens til, at personer med høje indkomster og store renteudgifter vil få skatte-tigning, mens personer med høje indkomster og store renteindtægter vil få skattelettelse. Dette er ikke SFs målsætning med en skattereform. Formålet er for os, at små og mellemstore indkomster får en skattelettelse svarende til, at progressionen i skattesystemet genoprettes. Da tillægsskatten skal udgøre det progressive element i systemet, er det nødvendigt, at den får en ikke ubetydelig vægt. Procenten kan ikke være mindre, end forskellen mellem højeste og laveste skatteprocent er i dag, det vil sige 25 pct.

Hvad angår spørgsmålet om, hvor på indkesskalaen der skal sættes ind, er vi enige med regeringen i, at progressionen i det nuværende skattesystem sætter ind ved alt for små indkomster, og at tillægsskatten derfor